

Bir süredir “Sanat Tarihi” giderek daha çok disiplinlerarası olduğu yönetsel bir değişim, dönüşüm sürecindedir ve eleştirel olma ihtiyacı giderek artmaktadır. Sanat tarihçilerin kendi uzmanlık alanlarının ötesinde farklı anlayış ve diğer disiplinlere bakarak yeni perspektifler bulmaları ve/veya araştırmalarını yürütürken yeni yollar denemeleri gerekmektedir. Bu sorun genel olarak sanat tarihçilerinin ve tarihçilerin sorumluluğu olarak anlaşılabilir, hatta öyle de olmalıdır. Bu noktada 7 Mayıs 2008 tarihinde Strasbourg’da Avrupa Konseyinin 118. oturumunda imzalanan Kültürlerarası Diyalog başlıklı Beyaz Kitap adlı belgeye işaret edilebilir. “Tarih öğretimi, geçmişin yaralarının sarılmasında ve Avrupa Konseyinin özellikle bağlı olduğu temel değerlerin desteklenmesinde bir araçtır; uzlaşmak, tanımak, anlamak ve insanlar arasında karşılıklı güveni sağlamak için gerekli, belirleyici bir faktördür.” Genel olarak tarihçiler, fakat aynı zamanda sanat tarihi araştırmacıları, farklı ülkeler, kültürler ve dinlerarası önyargı ve klişelerin ortadan kaldırılmasında sorumluluklarını yüklenmelidir. Bunu yapmanın bir yolu, olası bilgisizliğe ve tarihin ideolojik amaçlar için kötüye kullanımına karşı en azından kendi çalışmalarına eleştirel yaklaşmak ve Avrupa’nın uzun tarihi boyunca gerçekleşen karşılıklı pozitif etkileri vurgulamaktır. Tüm bu görüşler ışığında 2008 yılında gerçekleşen atölye çalışması ve onu izleyen kitap Türkiye’de sanat tarihi alanında öncü bir çalışma olmayı amaçlamıştır